

Werk

Titel: Maximu tu Marguniu Episcopu Kuth̄er̄on Hymnoi Anakreonteioi

Autor: Margunius, Maximus

Verlag: Praetorius

Ort: Augustae

Jahr: 1601

Kollektion: DigiWunschbuch; Varia

Werk Id: PPN660732017

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN660732017|LOG_0003

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=660732017>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

ΚΟΡΡΑΔΟΣ
ΟΡΙΤΤΕΡΣΟΥΣΙ.
ΟΣ ΔΑΒΙΔΗ ΤΩΙ ΕΣΧΕ-
ΛΙΩΙ ἐν πράγμαν.

ΠΟΛῶν μὲν οὐκ ἄλλων ἔνε-
κα, λογιώτατε καὶ φίλτα-
τέ μοι ἀνδρῶν Εὐχέλιε, σὺ τῷ
παρωχημένῳ θέρει αἰσθασίως
παρεγενόμην σοί τε καὶ ἄλλοις σὺ
τῇ Αὐγούστῃ φίλοις, ὃντα περ-
τεῖα φέρει αὖτε αἴξια σιαπρέ-
πων Μάρκος ὁ Βελσῆρος, φιλο-
Φροντικῶς μάλα οὐκ ἐυνοϊκῶς

A 2 8χ

τοῖς ἡτοῖς δημοσίως ή ἴδιᾳ παρ
ύμῶν ξενιαθεὶς ύμν τε κόδέως συν
διημερέναις· μάλιστα δὲ ἐμαυ-
τὸν ἐνδαιμονίζω τῷ ξενίου, ὃ πα-
ρέα στάδιον ὁκαδέ επανερ-
χόμενῳ, σοί τε χαίρειν φρέ-
ζων. λέγω δηλονότι θύεται θεο-
φιλεσάται καὶ ἐλογιμωτάται
ἐπισκόπων Μαξίμου τῷ Μαργυ-
νίῳ ανακρεούτείους ἱερωτάταις
ύμνας, οἵς με επίθειτω οὐνίσαι-
δήμαι ἐδωρήσω, ὃς εἰρηναῖς
μεταφραστέναις ἡ μετέρεις πολ-
λῇ ἐκτυπώθαι τε καὶ ἐκδοῦναι.
αὐτὸγατε τῷτο θκάκοντος ἐφῆς
γενήσειται τῷ ξυγραφέως,
μᾶλλον δὲ καὶ περιχαρέως πολε-
δεξό-

δεξόμυον πὸν ἡμετέρον περὶ τῶν-
τα πόνον, τὴν τε φιλόθεον απά-
δην φιλικῶς ἀστασόμυον. Εἴξε-
τέλεστα τοίνυι, ὅσον θένθη, ὅπερ
ὑπερχόμην, ἀντῷ μὴ τῷ μέτερῳ,
ἢ λώιον δὲ (πολλοῦ γε καὶ δεῖ)
ἀλλὰ φοβᾶμαι μή πως πολὺ χεῖ
ερν μεταφεύσας τύχω τὰς θειο-
τάτους καὶ ἐν σεβεστάτους ὕμνους, ὃν
τὸ ὑψηλὸν καὶ πολύνομον καὶ τὸ
τέρενει ἐφικέας ἡ μετέρα μετά-
φευσις ἐκ ἐδημάνθη, οὐ θαῦμα;
ἴνα γὰρ μὴ εἴπω τὸ σεμνὸν καὶ
θεοπρεπὲς καὶ κόσμιον τῆς λέξε-
ως, ὃς κεχεῖθαι σύνθετος τῷ
Μαργουσίῳ, αἰνδρεὶ τῶν νῦν ἐλλή-
νων, ὃν ὄιδαμόν, οὐ φωτάτῳ, εἴτε

A 3 πεζόν

πεζόντι εἴτε καὶ ἔμμετον ξυγγρά-
φοντι, οὐς ὡκούσιον, ὅσον μεταξὺ^{τῶν γλωσσῶν Ἑλληνικῆς τε καὶ}
^{ρωμαιικῆς, καὶ ὡς τάυτη ἀνέφι-}
^{κτός ἐτι ἐκείνης ἡ σιεξιότης, τό, τε}
πολυτρεφὲς καὶ πολύμορφον;
Ἄλλ' ἔτι ωδὴ ὄιαπερ καὶ ἔτινή με-
τάφεσσις ἥδε, όκασταφῆς ἐν οἷς
ὄντις οὖτε σοί τε καὶ ἄλλοις, όδι
ἄκυρος πάνυ. Διὰ μαζδῆς γὰρ
εἶχον όδιν αλλότριον ἐπιειφέ-
γειν τοῖς τῷ Μαργυγνίου νοήμα-
σιν, ἀλλὰ τὸν νοῦν τῷ πειωτού-
πῃ πιεσθεῖν απομάξας τῷ ἐκ-
τυπώμανι. Εἰκότως ἄρα καὶ
ἐν λόγωσσοις ἀνιδωρεύματούς-
σιε τὰς ὑμνάς. οἵστογε ἐπ' ἔμοι,

ἐν ποιῶν συζευξειν ἀν θέτε
τῇ κόμματῷ, ὡς ἐπῷ εἰπεῖν,
ποιημάναιῶν ἐν ἀγίοις Κλήρο-
ῃ τῇ Αλεξανδρέως, καὶ Γεργο-
ρίῳ τῷ Θεολόγῳ, καὶ Σωμεσίῳ· ὃν
ἔφαμί λοι γενομένῳ καὶ τῷ ἡμε-
τέρῳ μέλισσαιεν αἰοιδῷ υμνεῖν α-
θανάτους, υμνεῖν ἀγαθῶν κλέσε
ἀνθρώπων, βαθεῖαν ἀλοκα διὰ
Φρενὸς καρπυμένῳ, ἐξ οὗ τὰ
σεμνὰ βλαστάνει νοήματα. Δέο-
μαν δέ σακρῷ τῷτο, οὐα τῆς εἰς
ημᾶς ἐσώιαστῷ ἐπισκόπῳ ἀξι-
ώσις γενέσθ παραίτῃ, οὐ γε-
ραιρωκαὶ σέβομαι τῷ ἐμῷ θυμῷ
ἐν τοῖς μάλιστα, καὶ περὶ πλείσ
ποιεῖμαι τὸ γνώσμον ἀνιψιγεγο

A + νένα.

νέναι. οἱ δασθεὶ τὸ τῷ Θεοφρέτῳ,
ὅτι εἰ κοινὰ τὰ τῶν φίλων,
αὐτός γε μάλιστα τῆς φίλων
περιστικεν εἶναι κοινούς. ἔρρωσο.

Επειδὴ δὲ τὸ περιστικεν τῶν φίλων
εἶναι κοινόν, οὐτε τοῦτο τὸ περιστικεν
αὐτοῖς οὐδέ τοῖς φίλοις τοῦτο τὸ περιστικεν
εἶναι κοινόν. Εἰς τὸν δὲ περιστικεν τῶν φίλων
αὐτοῖς οὐδέ τοῖς φίλοις τοῦτο τὸ περιστικεν
εἶναι κοινόν. Εἰς τὸν δὲ περιστικεν τῶν φίλων
αὐτοῖς οὐδέ τοῖς φίλοις τοῦτο τὸ περιστικεν
εἶναι κοινόν. Εἰς τὸν δὲ περιστικεν τῶν φίλων
αὐτοῖς οὐδέ τοῖς φίλοις τοῦτο τὸ περιστικεν
εἶναι κοινόν. Εἰς τὸν δὲ περιστικεν τῶν φίλων